

РЕШЕНИЕ

№ 17417

гр. София, 22.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3052** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба на М. Ш. срещу отказ за издаване на виза, вид „Д“ от 5.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И.. Жалбоподателят твърди, че с оспореният отказ се нарушава правото му на личен живот по смисъла на чл. 8, пар. 1 ЕКЗПЧ, което включва и правото да се установяват и развиват взаимоотношения в емоционалната сфера и с цел развитие на личността. Приложил е всички необходими документи, вкл. Единно разрешително за работа и престой, след което е налице обвързана компетентност за издаване на виза, като доводът, че трудовият договор е само на български език не почива на правни основания. Още повече, че този договор вече е бил санкциониран с това разрешително. Другото основание е вероятно изтеклото свидетелство за съдимост.

Заявената продължителност и цел на пътуването отговарят на чл. 8 от Н., както и чл. 13, ал. 2, б. „а“ Н.. Отказът противоречи на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Като е цитиран чл. 10, ал. 1, т. 24 ЗЧРБ, органът не е посочил коя точно от предвидените в тази норма четири хипотези е имал предвид. Твърди, че органът, с оглед принципа на служебното начало, е следвало да постави своите въпроси към молителя с оглед изясняване на обективната истина. Такива действия не са предприети, с което са нарушени административнопроизводствени правила и са ограничени правата на жалбоподателя.

Ответникът –завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че отказът е

законосъобразен, в кръга на правомощията съгласно чл. 30, ал. 2 Н.. Има отрицателно становище на ДАНС и постановеният отказ може да си счита допълнен от него. Не претендира разноски. Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза „Д“ на 16.1.2025 г. В заявлението е декларирал, че е неженен. Посочил е, че желае да посети страната с цел работа. Към молбата е представил лични документи /паспорт и здравна застраховка/.

Представени са доказателства, че на жалбоподателя е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и ЗЧРБ, за срок от 3 г.

Представени са срочен договор, договор за наем, самолетен билет.

Видно от писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“, от 5.2.2025 г., от нея е изискано да представи становище относно процесното заявление за виза. Извършена е съгласувателна процедура като в резултат на извършените проверки е установено, че трудовите договори и длъжностните характеристики са само на български език, което води до извод, че чуждите граждани не разбират условията на труд. Свидетелствата за съдимост са от второто шестмесечие на 2023 г. и заверени февруари 2024 г. Същевременно, срокът за валидност на същите за граждани от трети страни е 3 м.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт.Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, както и заповед № 3/16.1.2025 г. на посланика в И..

Заповедта е издадена в рамките на предоставените правомощия. Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17, 23 и 24 ЗЧРБ, като е цитирана нормата. Посочено е пътуване. Съмнения за автентичността и истиността на представените документи. Трудовият договор е разписан само на български език. Срокът на валидност на свидетелството за съдимост е изтекъл.

Мотивите на заповедта следва да се ценят съвместно с цитираното по-горе писмо от ДАНС.

Ето защо следва да се приеме, че тези мотиви, макар и лаконични, дават в достатъчна степен яснота относно формираната от ответника воля и мотиви за постановяване на отказ за издаване на виза.

Следва да се има предвид, че изводите на органа се базират и на констатирането на липсата на установени релевантни факти, поради и което не биха могли да се изложат доказателства в тази насока.

При постановяването на оспорения акт настоящият състав намира, че ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1: т. 17 ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.): не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит;.

23. (нова - ДВ, бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.) е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни;

24. (нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване;

Предвид установеното по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице част от предпоставките на цитираните норми.

В този смисъл следва да се ценят събраните доказателства – така писмото от ДАНС по съгласувателната процедура, както и административната пеписка.

При съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна. Жалбоподателят не е успял по категоричен начин да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, поради което и следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.1 7 ЗЧРБ. В този смисъл, споделя изводите на административните органи относно подписания единствено на български трудов договор.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разностките. Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да се присъждат.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ш., роден на 27.1.2004 г. в [населено място], бангладеш срещу отказ за издаване на виза, вид „Д“ от 5.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: